

THE RECENT DEVELOPMENTS UNDER THE TURKISH INTERNET LAW

Türk İnternet Hukukunda Güncel Gelişmeler

1. INTRODUCTION

THE USAGE OF THE INTERNET IN TURKEY IS INCREASING RAPIDLY. In conjunction with this increasing use, the regulation of the Internet continues to be at the forefront of the Turkish legal agenda. The regulation of the Internet in Turkey is a dynamic area in which the legal and institutional framework has been subject to two substantial reforms. It is noteworthy that preventing access to illegal and harmful Internet content and the extent of liabilities of Internet actors are the major issues that have substantially influenced the discourse of regulation. The legal framework dealing with this issue has evolved gradually and has been primarily shaped by the political agenda of trying to find equilibrium between the prevention of crime, the protection of personal rights and privacy while maintaining the free flow of information.

The main legal framework governing the Internet in Turkey is Law numbered 5651 entitled the Regulation of Publications on the Internet and Combating Crimes Committed by Means of Such Publications (hereafter “**Internet Law**”). Internet Law mainly regulates three issues:

- (1) The legal, criminal and administrative liability of Internet actors such as content providers, hosting providers, Internet service providers (or so called access providers) and public use providers;
- (2) The access restriction procedure for certain crimes and the details for combatting such crimes;

1. GİRİŞ

TÜRKİYE'DE İNTERNET KULLANIMI HIZLA ARTMAKTADIR. Hızla artan bu kullanımla birlikte, İnternetin düzenlenmesi Türkiye’de gündemin önemli konularından birisi olmaya devam etmektedir. Türkiye’de İnternetin düzenlenmesi dinamik bir alandır ve yasal ve kurumsal çerçeve iki ana reform süreci geçirmiştir. Hukuka aykırı ve zararlı İnternet içeriğiyle mücadele ile İnternet aktörlerinin hukuki sorumluluğunun kapsamı regülasyonun yönünü esaslı şekilde etkileyen hususlar olmuştur. Bu alandaki yasal çerçeve zamanla gelişmiştir ve temel olarak suçun önlenmesi, bireylerin kişilik haklarının korunması ve bilgi akışının sağlanması alanında denge sağlama politik tartışmaları çerçevesinde şekillenmiştir.

Türkiye’de, İnternet ile ilgili temel yasal çerçeve 5651 sayılı 5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun’dur (“**İnternet Yasası**”). İnternet Yasası üç ana hususu düzenlemektedir:

- (1) İçerik, yer, erişim (veya servis sağlayıcı olarak da anılan), toplu kullanım sağlayıcı gibi İnternet aktörlerinin hukuki, cezai ve idari sorumlulukları;
- (2) Belli suçlara erişimin engellenmesi usulü ve bu tür suçlarla mücadele edilmesi ile ilgili detayları;
- (3) Kişilik haklarını ihlal eden İnternet içeriği ile ilgili uyarı yöntemi, içeriğin yayından çıkarılması ve bu tür içeriğin erişimin engellenmesi.

(3) The notice and take down procedures, removal of content and blocking access to such content in cases of violation of personal rights due to Internet content.

Internet Law was enacted on 4 May 2007. Certain parts of the law came into force immediately on 23 May 2007, while Articles 3 and 8 came into force on 23 November 2007. Internet Law underwent a major reform in 2014 and the law was amended through Law numbered 6518 dated 6 February 2014 and Law numbered 6527 dated 26 February 2014.

Internet Law, which was adopted in 2007, underwent a significant reform in 2014. Besides the reform of the legal framework, the case-law has provided a new insight with regard to interpretation of the legal framework, in particular the recent decisions rendered by the Turkish Constitutional Court with regard to Twitter and Youtube. The recent case-law, in that regard, created a dynamic context for discussion of the legitimacy of Internet regulation in Turkey.

This article aims to provide an overview of the Turkish Internet Law, with special emphasis on the recent amendments and case-law. The main objective of this article is to map out the current legal framework and to elaborate the possible implications of the recent case-law on this framework. In that regard, the article will only provide a broad overview and the Turkish Internet Law will only be examined to a certain extent and depth.

This article is structured as follows: Section 2 examines the institutional framework; Section 3 analyses the liabilities of Internet content, hosting and access providers; Section 4 reviews the procedure of restricting access to illegal content; Section 5 deals with the issue of protection of personal rights; Section 6 is dedicated to protection of privacy; Section 7 examines the outcomes of case-law and Section 8 draws relevant conclusions.

2. THE INSTITUTIONAL FRAMEWORK

2.1. The Presidency of Telecommunication and Communication

The Presidency of Telecommunication and Communication (hereinafter “TIB”) is a presidency established under the Information and Communication Technologies Authority (hereinafter “ICTA”), which is the main regulatory body of telecommunication in Turkey and is in charge of policymaking, regulation and operation.

TIB was established within the ICTA in August 2005 and became fully functional in July 2006. The main purpose of its formation was to centralize into a single unit the

İnternet Yasası 4 Mayıs 2007 tarihinde yasalasmıştır. Kanunun bazı bölümleri 23 Mayıs 2007 tarihinde derhal yürürlüğe girerken; 3. ve 8. maddeleri 23 Kasım 2007 tarihinde yürürlüğe girdi. İnternet Yasası, 2014 tarihinde esaslı şekilde reform edildi ve kanun 6 Şubat 2014 tarihli 6518 sayılı Kanun ile 26 Şubat 2014 tarihli 6527 sayılı Kanun ile değişikliğe uğramıştır.

2007 yılında kabul edilen İnternet Yasası, 2014 yılında esaslı bir reforma tabi tutulmuştur. Yasal çerçevede yapılan değişikliklerin yanı sıra, yargı içtihatları, özellikle de Anayasa Mahkemesi'nin Twitter ve Youtube kararları, yasal çerçevenin yorumlanması hususunda yeni bir perspektif getirmiştir. Son içtihatlar, Türkiye'de İnternet düzenlemelerinin meşruiyeti konusunda dinamik bir tartışma ortamı oluşturmuştur.

Bu makale, son değişiklikler ile içtihatlara özel olarak değinmek suretiyle İnternet Yasası ile ilgili genel bir inceleme yapmayı amaçlamaktadır. Makalenin amacı, mevcut

surveillance of communications and the execution of “interception of communications” warrants subject to Laws numbered 2559, 2803, 2937, and 5271. Under Internet Law, the TIB was chosen as the organization responsible for monitoring Internet content and executing blocking orders issued by courts, judges and public prosecutors. The TIB has authority to issue administrative blocking orders with regards to certain Internet content hosted in Turkey and with regards to websites hosted abroad in relation to crimes listed in Article 8 of Internet Law, e.g. sexual harassment of children, obscenity and prostitution. Furthermore, the TIB is entitled to determine the nature, timing and procedures concerning the content monitoring systems on the Internet, and will determine the minimum criteria concerning the production of hardware or software for filtering, screening and monitoring purposes.

2.2. Access Providers Union

The Access Providers Union was established during the

hukuki çerçeveyi belirlemek ve son içtihatların bu yasal çerçeve üzerindeki muhtemel etkilerini değerlendirmek. Bu bağlamda, makale sadece yüzeysel bir inceleme yapacaktır ve Türk İnternet Hukuku belli bir kapsam ve derinlikte incelenecektir.

Makale şu şekilde bölümlenmiştir: 2. Bölüm kurumsal çerçeve incelemekte; 3. Bölüm içerik, yer ve erişim sağlayıcıların sorumluluklarını analiz etmekte; 4. Bölüm suç teşkil eden içerikle mücadele edilmesi sürecini incelemekte; 5. Bölüm kişilik haklarının korunmasını ele almakta; 6. Bölüm özel hayatın gizliliğinin korunması konusuna ayrılmakta; 7. Bölüm içtihatların etkilerini değerlendirmekte ve 8. Bölüm ise ilgili sonuçları ele almaktadır.

2. KURUMSAL ÇERÇEVE

2.1. Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (“TİB”), Türkiye’de telekomünikasyon sektöründeki temel regülasyon kurumu olan ve politika belirleme, regülasyon ve uygulama konusunda yetkili ve görevli olan Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (“BTK”) bünyesinde kurulmuş olan bir idari birimdir. TİB, 2005 yılında BTK bünyesinde kurulmuş olup, Temmuz 2006 tarihinde tam faaliyete geçmiştir. Bu birimin asıl kuruluş amacı iletişimin denetlenmesi ve tespiti konularında 2559, 2803, 2937 ve 5271 sayılı Kanun kapsamında gereken iş ve işlemleri tek merkezden yürütmektir. İnternet Yasası kapsamında ise TİB, İnternet içeriğini denetleme ve mahkemeler, hâkimler ve savcılarca verilen erişimin engellenmesi kararlarını icra etmesi amacıyla yetkilendirilmiştir. TİB içeriği Türkiye’de barındırılan belli içeriklerle, içeriği yurtdışında barındırılan ve İnternet Yasası’nın 8. maddesinde listelenmiş olan çocukların cinsel istismarı, müstehcenlik ve fuhuş suçları ile ilgili olarak re’sen idari engelleme kararları alma yetkisi de vardır. Ayrıca, TİB, İnternet ortamında herkese açık çeşitli servislerde yapılacak filtreleme, perdeleme ve izleme esaslarına göre donanım üretilmesi veya yazılım yapılmasına ilişkin asgari kriterleri belirlemek konusunda yetkilidir.

2.2. Erişim Sağlayıcıları Birliği

Erişim Sağlayıcıları Birliği, Şubat ayında yapılan reformlar sırasında kurulmuştur. İnternet Yasası’nın 6/A maddesine göre, İnternet Yasası’nın 8. maddesi kapsamı dışındaki erişimin engellenmesi kararlarının uygulanmasını sağlamak amacıyla kurulmuştur. Diğer bir deyişle, Birlik esas olarak kişilik haklarının ihlali ile ilgili kararların icrasında koordinasyon sağlamaktadır. Birlik özel hukuk tüzel kişiliğini haizdir ve merkezi Ankara’dır. Birliğin üyeleri 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu kapsamında yetkilendirilen tüm internet servis sağlayıcıları ile internet erişim

recent February reforms. According to Article 6/A of Internet Law, the main objective of the Union is to ensure the implementation of blocking access decisions that are based on legal provisions other than Article 8 of Internet Law. In other words, the Union mainly coordinates the implementations based on the protection of personal rights. The Union has a legal personality and is located in Ankara. The members of the Union consist of internet access providers that are authorized within the scope of the Law numbered 5809 on Electronic Communications and any other operators providing internet access services. Internet Law lays down a rigid approach and mandates that Internet access providers who do not become a member of the Union cannot carry out operations.

The Union acts similar to a central post office. In that regard, blocking access decisions need to be sent to the Union for their implementation. The legal notice made to the Union is deemed to be made to all access providers. In this way, a better coordination of implementation is expected, which should also diminish any red-tape.

Restricting access to illegal or harmful content requires certain technological investments. Internet Law mandates that all kinds of software and hardware that are necessary for the implementation of the decisions be obtained by the access providers. Similarly, the access providers are required to pay membership fees in order to cover the expenses of the activities of the Union.

3. LIABILITIES OF INTERNET CONTENT, HOSTING AND ACCESS PROVIDERS

3.1. Common rules

Article 3 of Internet Law lays down common rules that apply to all Internet actors such as content, hosting and access providers. The very first rule that is mandated is responsibility of disclosure. According to Internet Law, content, hosting and access providers are responsible for providing their identification information accessible for their users pursuant to the principles and procedures set forth in the secondary regulation, and to keep such information up-to-date. Any breach of this requirement could give rise to administrative liability. The TIB is authorised to impose an administrative fine of 2,000 Turkish Liras up to 10,000 Turkish Liras for content, hosting or access providers who fail to fulfil the information disclosure requirement.

Another common rule laid down under Article 3 concerns the medium of notification. Accordingly, notification to those who conduct operations within the scope of Internet Law within or outside of the boundaries of Turkey can be made via various communication channels, including

hizmeti veren tüm işletmecilerdir. İnternet Yasası katı bir yaklaşım sergilemekte ve Birliğe üye olmayan internet servis sağlayıcılarının faaliyette bulunmayacağını öngörmektedir.

Birlik, merkezi bir posta teşkilatına benzer bir şekilde hareket etmektedir. Bu bağlamda, erişimin engellenmesi kararları icrası için Birliğe gönderilmelidir. Birliğe yapılan tebligat erişim sağlayıcılara yapılmış sayılır. Bu şekilde, gereksiz bürokrasinin ortadan kalkması ve uygulama aşamasında daha iyi bir koordinasyon amaçlanmaktadır.

Hukuka aykırı veya zararlı İnternet içeriğine erişimin engellenmesi belli bir teknolojik yatırım gerektirmektedir. İnternet Yasası kararların uygulanması amacıyla gerekli her türlü donanım ve yazılımın erişim sağlayıcıların kendileri tarafından sağlanmasını zorunlu kılmaktadır. Benzer şekilde, erişim sağlayıcılar Birliğin faaliyetlerinin giderle-

tools on their websites, e-mailing to an address that can be found by researching a domain name, IP address, etc. and any other communication tools.

The last common rule is laid down with regard to traffic information. According to Internet Law, traffic information can only be requested from content, hosting and/or access providers by the TIB in the event that it is requested by courts within the scope of a criminal investigation and/or prosecution. This provision provides a legal protection for traffic information, which can contain sensitive personal as well as communication data.

3.2. Content providers

Content providers are defined as “All and any real or legal entities generating, modifying and providing all kinds of information or data provided to the users in the internet

rini karşılamak amacıyla zorunlu üyelik aidatı ödemekle yükümlüdürler.

3. İÇERİK, YER VE ERİŞİM SAĞLAYICILARIN SORUMLULUĞU

3.1. Ortak hükümler

İnternet Yasası'nın 3. Maddesi içerik, yer ve erişim sağlayıcı gibi tüm İnternet aktörlerine uygulanan ortak hükümler içermektedir. Bu doğrultudaki ilk kural bilgilendirme yükümlülüğüdür. İnternet Yasası'na göre, içerik, yer ve erişim sağlayıcılar, yönetmelikle belirlenen esas ve usuller çerçevesinde tanıtıcı bilgilerini kendilerine ait internet ortamında kullanıcıların ulaşabileceği şekilde ve güncel olarak bulundurmaya yükümlüdür. Bu yükümlülüğün ihlali idari sorumluluk doğurmaktadır. TİB bu yükümlülüğü yerine getirmeyen içerik, yer veya erişim sağlayıcısına 2.000 Türk Lirasından 10.000 Türk Lirasına kadar idarî para cezası vermeye yetkilidir.

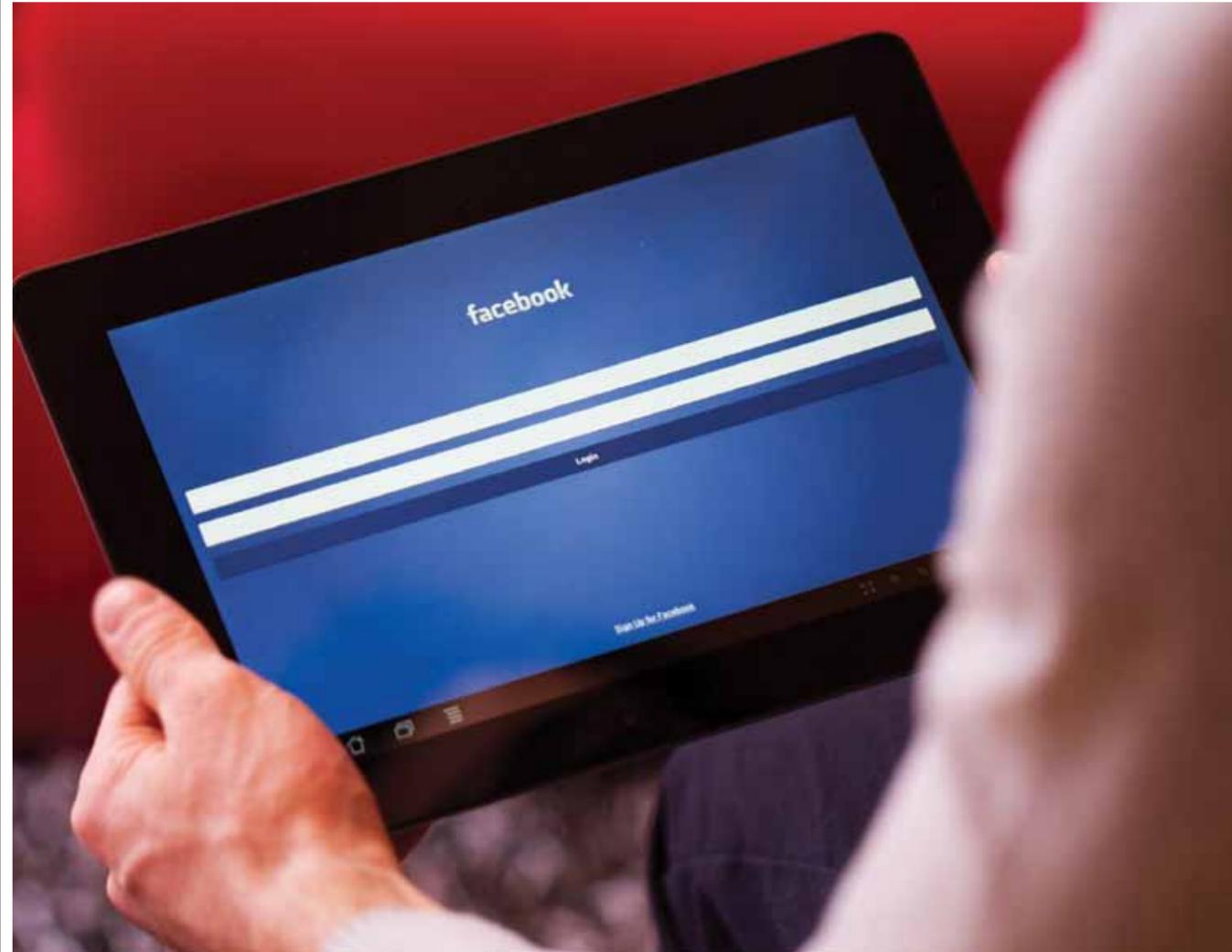
3. Madde altında düzenlenen diğer bir ortak hüküm ise iletişim yöntemi ile ilgilidir. Söz konusu hükme göre, İnternet Yasası kapsamındaki faaliyetleri yurt içinden ya da yurt dışından yürütenlere, internet sayfalarındaki iletişim araçları, alan adı, IP adresi ve benzeri kaynaklarla elde edilen bilgiler üzerinden elektronik posta veya diğer iletişim araçları ile bildirim yapılabilir.

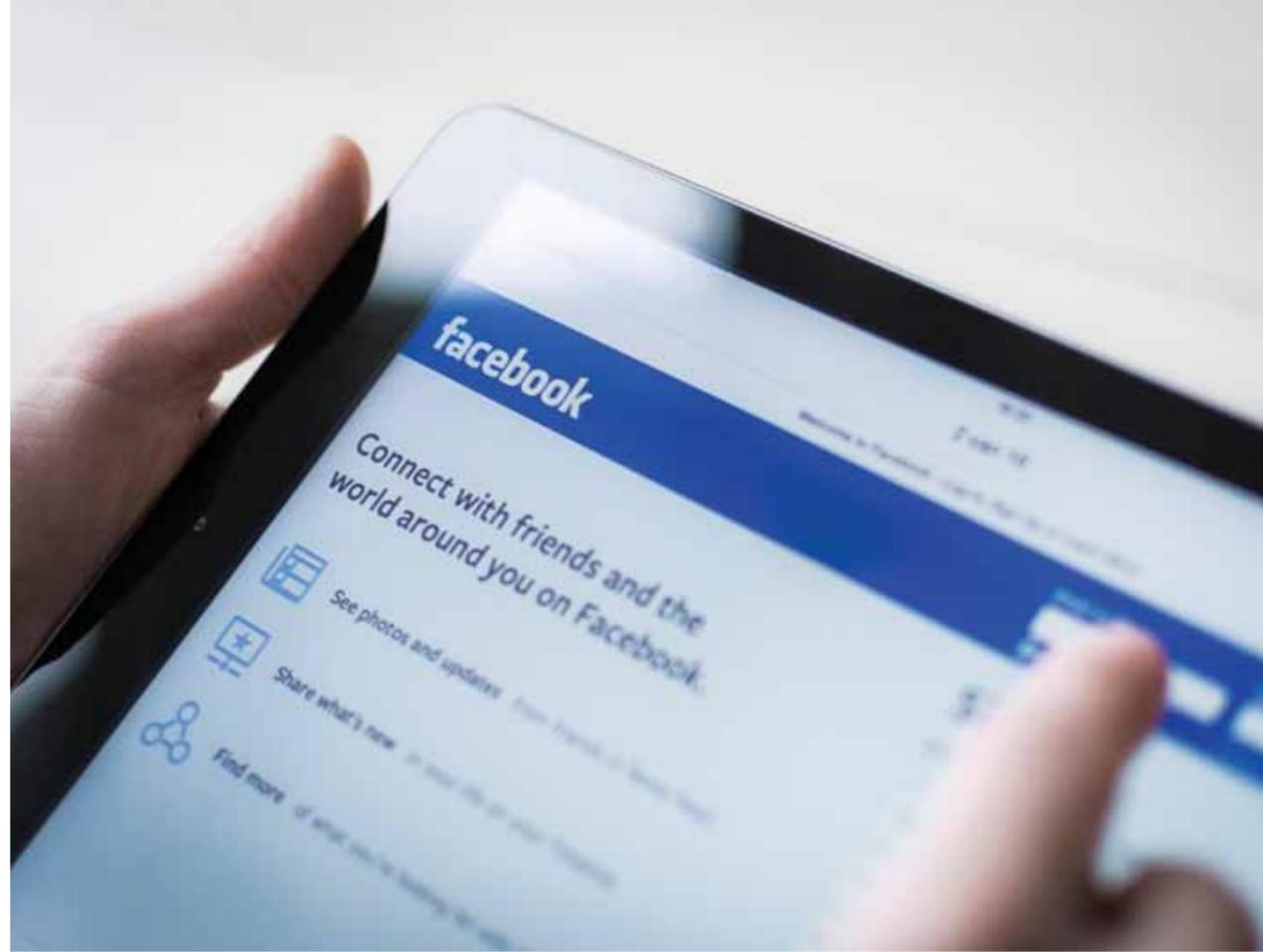
Son ortak hüküm ise trafik bilgileri için öngörülmüştür. İnternet Yasası'na göre trafik bilgisi ancak bir suç soruşturması ve/veya kovuşturması kapsamında mahkemelerce talep edilmesi hâlinde TİB tarafından içerik sağlayıcı, yer sağlayıcı ve/veya erişim sağlayıcıdan istenebilecektir. Bu kural kişisel bilgilerle iletişim bilgilerini içerebilen trafik bilgileri için hukuki bir güvence sağlamaktadır.

3.2. İçerik sağlayıcılar

İçerik sağlayıcılar, İnternet Yasası'nın 2. maddesinin 1. fıkrasının (f) bendinde, “İnternet ortamı üzerinden kullanıcılara sunulan her türlü bilgi veya veriyi üreten, değiştiren ve sağlayan gerçek veya tüzel kişiler” olarak tanımlanmıştır. İçerik sağlayıcıların sorumlulukları ile yükümlülükleri 4. madde altında düzenlenmektedir. Söz konusu 4. maddeye göre içerik sağlayıcılar, internet ortamında kullanıma sunduğu her türlü içerikten sorumludur. Bu bağlamda, 2. Maddedeki tanım dikkate alındığında, içerik sağlayıcılar, ürettikleri, değiştirdikleri veya sağladıkları her türlü içerikten sorumludur.

4. Madde sorumluluğa bir istisna getirmektedir. Bu bağlamda, içerik sağlayıcılar bağlantı sağladıkları başkasına ait içerikten sorumlu değildirler. Bu özgürlükçü yaklaşıma rağmen, 4. maddenin son bölümü bu bağıklığa bir sınır

medium” under Article 2(1)(f) of Internet Law. The main provision laying down the liabilities and responsibilities of content providers is Article 4. According to Article 4, content providers are responsible for all kinds of content that they provide for use on the Internet. In that regard, following the definition provided under Article 2, content providers are responsible for any content they generate, modify or provide.

Article 4 brings an exception to this liability. In that regard, content providers are not liable for the content of another person for whom they provide a link. Despite this liberal approach, the following parts of Article 4 limit this immunity, and content providers are subject to the general provisions if it is explicitly understood from the way in which they present the linked content that they are promoting it to their users. However, Internet Law fails to identify the legal scope of the general provisions. In brief, the content providers are in principle liable for any content they provide, but certain exemptions exist in cases where they only provide a link to external content.

getirmekte ve sunuş biçiminden, bağlantı sağladığı içeriği benimsediği ve kullanıcının söz konusu içeriğe ulaşmasını amaçladığı açıkça belli ise içerik sağlayıcıları genel hükümlere göre sorumlu tutulmaktadır. Ancak, İnternet Yasası genel hükümlerin hukuki kapsamı konusunda gerekli izahatı yapmamaktadır. Ezcümle, içerik sağlayıcılar kural olarak sağladıkları tüm içerikten dolayı sorumludur; bağlantı sağladıkları başkasına ait içerik için ise ayrıksı durumlar saklı kalmak kaydıyla sorumlulukları yoktur.

3.3. Yer sağlayıcılar

Yer sağlayıcılar, İnternet Yasası'nın 2. maddesinin 1. fıkrasının (m) bendinde, “Hizmet ve içerikleri barındıran sistemleri sağlayan veya işleten gerçek veya tüzel kişiler” olarak tanımlanmıştır. Yer sağlayıcıların sorumlulukları ile yükümlülükleri 5. madde altında düzenlenmektedir. Söz konusu 5. maddeye göre yer sağlayıcılar, yer sağladığı içeriği kontrol etmek veya hukuka aykırı bir faaliyetin söz konusu olup olmadığını araştırmakla yükümlü değildir. Yer sağlayıcılar, yer sağladıkları hukuka aykırı içeriği İnter-

3.3. Hosting providers

Hosting providers are defined as “Real or legal entities providing the systems hosting the services and contents” under Article 2(1)(m) of Internet Law. The main provision laying down the liabilities and responsibilities of content providers is Article 5. According to Article 5, hosting providers are not liable for controlling the content that they host or for investigating whether an unlawful activity is carried out or not. Hosting providers are only liable for removing unlawful content that they host, provided that they are notified pursuant to Articles 8 and 9 of Internet Law. On the other hand, hosting providers are required to keep traffic information relating to the service they provide for not less than one year and not more than two years. They are liable for verifying this information and ensuring its integrity and confidentiality.

During the amendments in 2014 a new provision was inserted into the law. In that regard, according to the nature of the business that they conduct, hosting providers can be classified in terms of their rights and liabilities within the scope of the principles and procedures that will be determined by the secondary regulation. Furthermore, hosting providers are liable for delivering the information requested by the TIB as requested and taking any measures declared by the TIB. It is noteworthy that an administrative fine from 10,000 Turkish Liras up to 100,000 Turkish Liras can be imposed by the TIB to any hosting providers who do not fulfil their obligations provided in this law.

3.4. Access providers

Access providers are defined as “All and any real or legal entities providing their users with the possibility of access to the internet medium” under Article 2(1)(e) of Internet Law. The main provision laying down the liabilities and responsibilities of access providers is Article 6. According to Article 6, access providers are liable for:

- Blocking access to unlawful content published by any of their users, provided that they are notified pursuant to the provisions of Internet Law;
- Keeping the traffic information set forth in the regulation regarding the services they provide for a period of time of not less than six months and not more than two years, as determined by the regulation, and for ensuring the accuracy, integrity and confidentiality of such information;
- Notifying the ICTA, content providers and their customers at least three months before the date of terminating their activities and submitting records regarding traffic information to the ICTA in line with the procedures and principles provided for in the regulation;

net Yasası'nın 8. ve 9. maddelerine göre haberdar edilmesi hâlinde yayından çıkarmakla yükümlüdür. Öte yandan yer sağlayıcılar, yer sağladığı hizmetlere ilişkin trafik bilgilerini bir yıldan az ve iki yıldan fazla olmamak üzere saklamakla yükümlüdürler. Ayrıca, bu bilgilerin doğruluğunu, bütünlüğünü ve gizliliğini sağlamakla yükümlüdürler.

2014 yılında yapılan değişikliklerle bu yasaya yeni bir hüküm eklenmiştir. Söz konusu yeni hükme göre, yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde yaptıkları işin niteliğine göre sınıflandırılabilir ve hak ve yükümlülükleri itibarıyla farklılaştırılabilirler. Tüm bu yükümlülüklerin yanı sıra yer sağlayıcılar, TİB'in talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde teslim etmekle ve TİB tarafından bildirilen tedbirleri almakla yükümlüdür. Şunu da belirtmek gerekir ki, İnternet Yasası'ndaki yükümlülüklerini yerine getirmeyen yer sağlayıcı hakkında TİB tarafından 10.000 Türk Lirasından 100.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilebilir.

3.4. Erişim sağlayıcılar

Erişim sağlayıcılar, İnternet Yasası'nın 2. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinde, “Kullanıcılarına internet ortamına erişim olanağı sağlayan her türlü gerçek veya tüzel kişiler” olarak tanımlanmıştır. Erişim sağlayıcıların sorumlulukları ile yükümlülükleri 6. madde altında düzenlenmektedir. Söz konusu 6. maddeye göre erişim sağlayıcılar:

- Herhangi bir kullanıcısının yayınladığı hukuka aykırı içerikten, İnternet Yasası hükümlerine uygun olarak haberdar edilmesi halinde erişimi engellemekle;
- Sağladığı hizmetlere ilişkin, yönetmelikte belirtilen trafik bilgilerini altı aydan az ve iki yıldan fazla olmamak üzere yönetmelikte belirlenecek süre kadar saklamakla ve bu bilgilerin doğruluğunu, bütünlüğünü ve gizliliğini sağlamakla;
- Faaliyetine son vereceği tarihten en az üç ay önce durumu BTK'ya, içerik sağlayıcılarına ve müşterilerine bildirmek ve trafik bilgilerine ilişkin kayıtları yönetmelikte belirtilen esas ve usullere uygun olarak BTK'ya teslim etmekle;
- Erişimi engelleme kararı verilen yayınlarla ilgili olarak alternatif erişim yollarını engelleyici tedbirleri almakla;
- TİB'in talep ettiği bilgileri talep edilen şekilde TİB'e teslim etmekle ve TİB tarafından bildirilen tedbirleri almakla yükümlüdür.

İnternet Yasası yer sağlayıcılar için öngördüğü benzer bir sorumluluk rejimini erişim sağlayıcılar için de öngörmektedir. Söz konusu hükme göre erişim sağlayıcılar, kendileri aracılığıyla erişilen bilgilerin içeriklerinin hukuka aykırı

- (d) Taking precautions to prevent alternative access routes in respect of blocked publications;
- (e) Delivering the information requested by the TIB and taking measures declared by the TIB.

Internet Law also lays down a similar liability provision for access providers as it does for hosting providers. Accordingly, access providers are not liable for controlling whether the content of the information accessed via them is unlawful or requires responsibility. It is noteworthy that an administrative fine from 10,000 Turkish Liras up to 50,000 Turkish Liras can be imposed by the TIB to any access providers who do not fulfil the obligations provided for in sub-paragraphs (b), (c), (d) and (e) of the paragraph laid down above.

4. RESTRICTING ACCESS TO ILLEGAL CONTENT

Article 8 of Internet Law regulates a detailed procedure for restricting access to web sites that are deemed to host illegal content. Accordingly, if there is sufficient suspicion that certain crimes are being committed through the content hosted on a web site, the access to this web site can be restricted. Internet Law does not permit this restriction for all crimes; instead, it outlines particular crimes and this outlining is exhaustive. In other words, no web site can be restricted if it is outside the scope of the catalogue of crimes explicitly specified.

The crimes that are included within the ambit of Article 8 are:

- (1) Encouragement and incitement of suicide (Article 84 of Turkish Criminal Law)
- (2) Sexual exploitation and abuse of children (Article 103(1) of Turkish Criminal Law)
- (3) Facilitation of the use of drugs (Article 190 of Turkish Criminal Law)
- (4) Provision of substances dangerous to health (Article 194 of Turkish Criminal Law)
- (5) Obscenity (Article 226 of Turkish Criminal Law)
- (6) Prostitution (Article 227 of Turkish Criminal Law)
- (7) Gambling (Article 228 of Turkish Criminal Law)
- (8) Crimes committed against Atatürk (Law numbered 5816)

The main principle is that blocking orders are issued by a judge during preliminary investigation and by the courts during trial. During preliminary investigation public prosecutor can also issue a blocking order through a precautionary injunction if a delay could be prejudicial to the investigation. However, Article 8(2) of Internet Law mandates that public prosecutor must take his injunction decision to a judge within 24 hours, and the judge should

olup olmadıklarını ve sorumluluğu gerektirip gerektirmediğini kontrol etmekle yükümlü değildir. Şunu da belirlemek gerekir ki, yukarıda belirtilen (b), (c), (d) ve (e) bentlerinde yer alan yükümlülüklerden birini yerine getirmeyen erişim sağlayıcısına TİB tarafından 10.000 Türk Lirasından 50.000 Türk Lirasına kadar idari para cezası verilebilir.

4. SUÇ TEŞKİL EDEN İÇERİĞE ERİŞİMİN ENGELLENMESİ

İnternet Yasası'nın 8. maddesi, konusu suç oluşturan içeriklere erişimin engellenmesi için detaylı bir usulü düzenlemektedir. Söz konusu hükme göre, İnternet ortamında yapılan ve içeriği belli suçları oluşturduğu hususunda yeterli şüphe sebebi bulunan yayınlarla ilgili olarak erişimin engellenmesine karar verilebilir. İnternet Yasası tüm suçlar için erişimin engellenmesi kararı alınmasına izin vermemekte; bu tür kararlara konu olabilecek suçları sınırlı sayı prensibine göre listelemektedir. Diğer bir deyişle, açıkça belirlenen katalog suçlar dışında bir web sitesinin içeriğine erişim engellenemez.

8. madde kapsamında sayılan suçlar şunlardır:

- (1) İntihara yönlendirme (Türk Ceza Kanunu, madde 84)
- (2) Çocukların cinsel istismarı (Türk Ceza Kanunu, madde 103, birinci fıkra)
- (3) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanılmasını kolaylaştırma (Türk Ceza Kanunu, madde 190)
- (4) Sağlık için tehlikeli madde temini (Türk Ceza Kanunu, madde 194)
- (5) Müstehcenlik (Türk Ceza Kanunu, madde 226)
- (6) Fuhuş (Türk Ceza Kanunu, madde 227)
- (7) Kumar oynanması için yer ve imkân sağlama (Türk Ceza Kanunu, madde 228)
- (8) 5816 sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanunda yer alan suçlar

Genel kural erişimin engellenmesi kararlarının, soruşturma evresinde hâkim, kovuşturma evresinde ise mahkeme tarafından verilmesidir. Soruşturma evresinde, gecikmesinde sakınca bulunan hallerde Cumhuriyet savcısı tarafından da erişimin engellenmesine karar verilebilir. İnternet Yasası'nın 8. maddesinin 2. fıkrası gereğince, bu tür durumlarda Cumhuriyet savcısı kararını 24 saat içinde hâkimin onayına sunması ve hâkimin de kararını en geç 24 saat içinde vermesi gerekmektedir. Bu süre içinde kararın onaylanmaması halinde tedbir, Cumhuriyet savcısı tarafından derhal kaldırılması gerekmektedir. Benzer şekilde, soruşturma sonucunda kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilmesi halinde veya kovuşturma evresinde beraat kararı verilmesi halinde erişimin engellenmesi kararı kendiliğinden hükümsüz kalır. Son olarak, erişimin engellenmesi kararına konu olan içeriğin yayından çıkarılması halinde;

decide on the matter within 24 hours. The precautionary injunction is immediately lifted by public prosecutor and access to the website in question restored if the decision is not approved within the said time period. Similarly, if a prosecution fails or a not-guilty verdict is issued during the main trial, the blocking order issued by the court needs to be removed. Finally, if the content deemed to be illegal and subject to the blocking order is removed from the Internet, then the blocking order needs to be removed by public prosecutor during an investigation and by a court during prosecution.

It is noteworthy that with the recent reforms, a new rule was introduced to Internet Law with regard to the restriction of access to web sites. According to this new rule, if the decision on blocking of access is considered to accomplish the aim, this decision can be applied for a limited time. In this way, the aim is to avoid any adverse outcomes of long-standing restrictions, which are temporary injunctions in nature but which, due to the lack of any safeguards, could evolve into punishments.

erişimin engellenmesi kararı, soruşturma evresinde Cumhuriyet savcısı, kovuşturma evresinde mahkeme tarafından engelleme kaldırılır.

Son reformlar sırasında, web sitelerine erişimin engellenmesi ile ilgili yeni bir kural getirilmiştir. Yeni kurala göre, erişimin engellenmesi kararı amacı gerçekleştirecek nitelikte görülürse belirli bir süreyle sınırlı olarak da verilebilir. Bu şekilde, esasında geçici engelleme niteliğinde olan, ancak gerekli koruma mekanizmaları olmadığı için ceza niteliğini alan, uzun süren engellemelerin olumsuz etkileri önlenmeye çalışılmaktadır.

İnternet Yasası ayrıca TİB'e re'sen idari erişimin engellenmesi kararları alma konusunda yetki vermektedir. Bu tür kararlar TİB tarafından yayınların içerik veya yer sağlayıcısının yurt dışında bulunması hallerinde 8. maddenin 1. fıkrasında yer alan suçlar için alınabilir. Ayrıca, içerik veya yer sağlayıcısı yurt içinde bulunsun bile, içeriği çocukların cinsel istismarı, müstehcenlik ve fuhuş suçları oluşturan yayınlara ilişkin olarak erişimin engellenmesi kararı re'sen

Internet Law also entitles the TIB to issue 'administrative blocking orders' ex officio. These orders can be issued by the TIB with regards to the crimes listed in Article 8(1) when the content and hosting providers are situated outside the Turkish jurisdiction. The TIB can also issue administrative blocking orders with regards to content and hosting companies based in Turkey if the content in question involves sexual exploitation and abuse of children, obscenity and prostitution. According to the implementation regulation, the TIB needs to get its decision approved by a judge if the decision involves sexual exploitation, abuse of children, obscene content or content related to prostitution hosted in Turkey. There is no such requirement of approval for web sites blocked on the basis of other crimes.

5. PROTECTION OF PERSONAL RIGHTS

Article 9 of Internet Law is the provision that was subject to the most extensive reform. According to Article 9, entitled "removal of the content from publication and blocking the access", any natural and legal person claiming that his/her rights have been violated due to Internet content may apply to the content provider, or to the hosting provider if the content provider cannot be accessed, and may request the content regarding him/her be removed or may request

TİB tarafından verilebilir. Uygulama yönetmeliğine göre, eğer çocukların cinsel istismarı, müstehcenlik veya fuhuşla ilgili içerik yurtiçinde barındırılıyorsa, TİB kararını hâkim onayına sunması gerekmektedir. Diğer suçlar sebebiyle engellenen içerik için böyle bir onay zorunluluğu yoktur.

5. KİŞİLİK HAKLARININ KORUNMASI

İnternet Yasası'nın 9. maddesi en kapsamlı reforma tabi tutulan hükümdür. "İçeriğin yayından çıkarılması ve erişimin engellenmesi" başlıklı 9. Maddeye göre, İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlal edildiğini iddia eden gerçek ve tüzel kişiler ile kurum ve kuruluşlar, içerik sağlayıcısına, buna ulaşamaması hâlinde yer sağlayıcısına başvurarak uyarı yöntemi ile içeriğin yayından çıkarılmasını isteyebileceği gibi doğrudan sulh ceza hâkimine başvurarak içeriğe erişimin engellenmesini de isteyebilir. İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik haklarının ihlal edildiğini iddia eden kişilerin talepleri, içerik ve/veya yer sağlayıcısı tarafından en geç yirmi dört saat içinde cevaplandırılması gerekmektedir.

İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle kişilik hakları ihlal edilenlerin talepleri doğrultusunda sulh ceza hâkimi erişimin engellenmesine karar verebilir. Sulh ceza

a decision on blocking the access from the criminal court of peace. In 24 hours at most, the access provider and/or the hosting provider is required to reply to the demands of the person claiming that his/her rights have been violated in this way.

The judge of criminal court of peace is required to decide whether to block access in accordance with the demands of the person claiming that his/her rights have been violated due to an Internet content. The judge of criminal courts of peace must decide whether to block the access for the particular piece of content where the violation of rights occurred. This piece of content can only be blocked by implementing the URL method. However in cases where the judge of criminal court of peace considers that the violation cannot be prevented by implementing the URL method, the judge can rule for blocking access to entire web site. In such cases, the judge is required by Internet Law to lay down his justifications in detail.

The judge of the criminal court of peace needs to render his/her decision on this request within 24 hours and without conducting any hearing. Decisions on blocking the access need to be submitted directly to the Access Providers Union and the decision from the Union sent to the access providers is required to be implemented within 4 hours at the latest. It is noteworthy that in the event of removal of the content from publication, the decision of the criminal court of peace becomes ineffective.

The revised Article 9 of Internet Law also brought a new method for ensuring better protection in cases of violation of personal rights. Accordingly, in cases where the content subject to a violation of rights is published on other web sites, the person claiming that his/her rights have been violated is entitled to apply to the Access Providers Union and a decision on removal of the content can also be enforced for these other web sites. Lastly, in parallel with the previous provisions, in the event that the decision on blocking is not fulfilled in the specified time, judicial fine from 500 days to 3000 days can be imposed on the relevant person.

6. PROTECTION OF PRIVACY

During the recent reforms, a new provision was inserted into Internet Law. This new provision is dedicated to the special case of violation of privacy over the Internet. According to Article 9/A entitled "Decision on blocking the access of the content due to the right of privacy", the person claiming that his/her right of privacy has been violated due to a piece of content can apply to the TIB and can request the content regarding him/her be blocked. In this request, the full address of the publication (URL), explanation of the violation and the identifying information needs to be

hâkimi yalnızca kişilik hakkının ihlalinin gerçekleştiği yayın, kısım, bölüm ile ilgili olarak içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle verebilir. Bu belirli içerik sadece URL engelleme yöntemiyle engellenebilir.

Ancak, sulh ceza hâkimi URL adresi belirtilerek içeriğe erişimin engellenmesi yöntemiyle ihlalin engellenemeyeceğine kanaat getirmesi hâlinde, internet sitesindeki tüm yayına yönelik olarak erişimin engellenmesine de karar verebilir. İnternet Yasası gereğince bu tür durumlarda hâkimin gerekçesini açıkça belirtmesi gerekmektedir.

Hâkim bu madde kapsamında yapılan başvuruyu en geç 24 saat içinde duruşma yapmaksızın karara bağlar. Hâkimin bu madde kapsamında verdiği erişimin engellenmesi kararları uygulanmak üzere doğrudan Erişim Sağlayıcıları Birliği'ne gönderilir ve Birliğin de kendisine gönderilen bu kararı en geç 4 saat içerisinde yerine getirilir. Şunu da belirtmek gerekir ki, erişimin engellenmesine konu içeriğin yayından çıkarılmış olması durumunda sulh ceza hâkiminin kararı kendiliğinden hükümsüz kalır.

İnternet Yasası'nın değişikliğe uğramış 9. maddesi, kişilik haklarının ihlali durumunda daha iyi koruma sağlamak amacıyla yeni bir metot getirmiştir. Söz konusu hükme göre, erişimin engellenmesi kararına konu kişilik hakkının ihlaline ilişkin yayının veya aynı mahiyetteki yayınların başka internet adreslerinde de yayınlanması durumunda ilgili kişi tarafından Erişim Sağlayıcıları Birliği'ne müracaat edilmesi hâlinde mevcut karar bu adresler için de uygulanır. Son olarak, bu hükümlerle paralel olarak, içeriğe erişimin engellenmesi kararı süresinde yerine getirilmezse, sorumlu kişi 500 günden 3000 güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

6. ÖZEL HAYATIN GİZLİLİĞİNİN KORUNMASI

Son reformlar sırasında, İnternet Yasası'na yeni bir hüküm eklenmiştir. Bu hüküm İnternet ortamında özel hayatın gizliliğinin ihlali özel durumunu düzenlemektedir. "Özel hayatın gizliliği nedeniyle içeriğe erişimin engellenmesi" başlıklı 9/A maddesine göre, İnternet ortamında yapılan yayın içeriği nedeniyle özel hayatının gizliliğinin ihlal edildiğini iddia eden kişiler, TİB'e doğrudan başvurarak içeriğe erişimin engellenmesi tedbirinin uygulanmasını isteyebilir. Yapılan bu istekte; hakkın ihlaline neden olan yayının tam adresi (URL), hangi açılardan hakkın ihlal edildiğine ilişkin açıklama ve kimlik bilgilerini ispatlayacak bilgilere yer verilir. Bu bilgilerde eksiklik olması hâlinde talep TİB tarafından işleme konulmaz.

TİB, kendisine gelen bu talebi uygulanmak üzere derhâl Erişim Sağlayıcıları Birliği'ne bildirir ve erişim sağlayıcılar bu tedbir talebini derhâl, en geç dört saat içinde yerine

a URL restriction method. Indeed, the DNS restriction method could be implemented without any further hardware and software costs to access providers. A URL restriction method, on the other hand, requires a substantial hardware and software investment and a major transformation within the infrastructure. In that regard, technical challenges emerge as a key barrier for implementing the URL method since certain access providers might need to undergo substantial upgrading before an implementation of such a method that would enable restriction of a specific piece of content can be put in place. As explained in Section 5 above, this new method was introduced to Internet Law during the recent reforms of February 2014. However, the technical transformation on the side of access providers is still emerging and the infrastructure that would enable the URL restriction method has not been established, yet. The Turkish Constitutional Court's decision, which was ruled during such a transition period, needs to be questioned.

7.2. The Youtube Case

Another landmark decision of the Turkish Constitutional Court with regard to Internet Law is the Youtube case, which was ruled on 29 May 2014. The dispute that gave rise to the Youtube ruling emanated from the ex-officio restriction of access to Youtube as an administrative measure by the TIB on the grounds that Youtube hosts content insulting Atatürk, which constitutes a crime pursuant to Law numbered 5816 entitled 'Crimes committed against Atatürk'. As explained in Section 4 of this article, Article 8 of Internet Law entitles the TIB to take action in such cases.

In addition to the decision of the TIB, different local courts also issued decisions with regard to Youtube due to content that jeopardised national security. These local court orders implemented against Youtube were then lifted following an appeal process. Therefore, the main dispute that was brought before the Constitutional Court only concerned the legitimacy of the decision of the TIB. Access to Youtube was restricted by the TIB on 27 March 2014. However, this implementation was brought before the Constitutional Court as a matter of individual application on the grounds that such a complete ban of a web site, in particular a social media site, disproportionately limits the freedom of expression.

The case was resolved by the Constitutional Court on 29 May 2014. The Constitutional Court held that the decision adopted ex-officio by the TIB, which constituted the basis for blocking complete access to Youtube, was disproportionate. The Court, while reaching this conclusion, echoed its previous Twitter ruling; it highlighted the way social media web sites operate and how they are vital for freedom of expression, then reiterated that any measure that leads

engelleme tekniğinin uygulanması önünde temel bir engel olarak ortaya çıkmaktadır. Zira belli içeriğe erişimin engellenmesini mümkün kılacak bir tekniğin uygulanabilmesi için erişim sağlayıcıların önemli bir dönüşüm sürecinden geçmesi gerekmektedir. Yukarıda 5. Bölüm altında incelendiği üzere, bu yeni metot İnternet Yasası'na Şubat 2014 değişiklikleri sırasında eklenmiştir. Fakat erişim sağlayıcılar tarafından çalışmalar devam etmekte ve URL engellemesini mümkün kılacak altyapı henüz kurulmamıştır. Bu geçiş sürecinde alınmış olan Anayasa Mahkemesi kararının bu bağlamda sorgulanması gerekmektedir.

7.2. Youtube Kararı

Anayasa Mahkemesi'nin İnternet Yasası ile ilgili önemli bir diğer içtihat ise 29 Mayıs 2014 tarihinde karara bağlanmış olan Youtube kararıdır. Youtube kararında uyumsuzluğa sebep olan husus, 5816 sayılı Atatürk Aleyhine İşlenen Suçlar Hakkında Kanunda yer alan Atatürk'e hakaret suçunun konusunu oluşturan içerikleri barındırdığı gerekçesiyle Youtube sitesinin TİB tarafından idari bir tedbir olarak ve re'sen erişiminin engellenmesi olmuştur. 4. Bölümde incelendiği üzere, İnternet Yasası'nın 8. maddesi bu konuda TİB'e eylem alma konusunda yetki vermektedir.

TİB'in kararının yanı sıra, çeşitli yerel mahkemelerce de ulusal güvenliği ihlal eden içerikleri barındırdığı gerekçesiyle Youtube web sitesine erişimin engellenmesi kararları almıştır. Ancak, bu yerel mahkeme kararları itiraz yoluyla kaldırılmıştır. Bu sebeple, Anayasa Mahkemesi kararına konu olan husus, TİB tarafından alınan kararın hukuka uygunluğu olmuştur. Youtube'a erişim 27 Mart 2014 tarihinde TİB tarafından engellenmiştir. Ancak, bir web sitesinin tamamının engellenmesine yol açan bu uygulama, özellikle sosyal medya siteleri gündeme geldiğinde kişilik haklarını ölçsüz kısıtlanmasına yol açtığından bahisle bireysel başvuru yolu ile Anayasa Mahkemesi'nin önüne getirilmiştir.

Anayasa Mahkemesi konuyu 29 Mayıs 2014 tarihinde karara bağlamıştır. Anayasa Mahkemesi, Youtube web sitesinin engellenmesine yol açan TİB'in re'sen erişimin engellenmesi kararını ölçsüz bulmuştur. Anayasa Mahkemesi bu karara varırken, daha önceki tarihli Twitter kararına atıf yapmış; sosyal medya sitelerinin nasıl işlediğinin ve ifade hürriyeti açısından nasıl önemde olduklarının altını çizmiş ve daha sonra bir web sitesinin tamamına erişimin engellenmesine yol açacak bir tedbirin ölçsüz bir tedbir olduğunu belirtmiştir. Mahkeme, İnternet Yasası'nın 8. maddesinde bu şekilde açık bir ifade yer almasa da, İnternet Yasası'nın suç teşkil eden içeriğe ancak URL engelleme yöntemiyle engellenmesine olanak tanıdığı belirtmiştir. Bu bağlamda Mahkeme, tüm web sitesine erişimin engellenmesinin ifade hürriyetini ihlal ettiğine hükmetmiştir.

to complete restriction of a web site is a disproportionate measure. The Court held that Internet Law permits restrictions of illegal content to be implemented only by using the URL restriction method, even though such an explicit wording is not specified under Article 8 of Internet Law. In that regard, the Court ruled that any implementation of a block on an entire web site violates freedom of expression. Following up this decision, the Constitutional Court's decision was published in the Official Gazette dated 6 June 2014 and the TIB lifted the ban that was implemented against Youtube.

Leaving aside the debates surrounding the admissibility of such claims before the Constitutional Court as a matter of individual application, when the Twitter and Youtube cases are read together, it can be seen that the approach put forward by the Constitutional Court on the interpretation of Internet Law is consistent. The case-law implies that both the judicial and administrative authorities need to refrain from adopting decisions that might give rise to automatic blocking of an entire web site.

8. CONCLUDING REMARKS

The regulation of the Internet is a dynamic process of finding equilibrium between the prevention of crime, the protection of personal rights and privacy while maintaining the free flow of information. There is not a predefined template that would provide a prompt transition to sustainability in such a dynamic area of regulation. Each country is unique in its social, economic and technological priorities and so they have different challenges and needs. Therefore, the implementation has to be carried out in accordance with the national and local dynamics. Turkey is no exception to this method of regulation.

This article has attempted to provide an overview of the legal, institutional and policy framework of Internet regulation in Turkey, which is also in a state of constant progress and development due to the emerging information and communication technologies. Internet Law numbered 5651, which has been the main legal framework of the Internet since 2007, was subject to a substantial reform in February 2014. The case-law of the Turkish Constitutional Court also brought a new insight with regard to the interpretation of Internet Law. It is noteworthy that the Turkish Government has also set the political target of revising Internet Law in accordance with the Action Plan entitled 'The Prevention of Violations of the European Convention of Human Rights' dated 24 February 2014. The policy framework signals that the evolution of Internet Law will continue and, considering the increasing importance of the Internet in Turkish daily life, Internet Law numbered 5651 will continue to be at the forefront of the Turkish legal agenda.

Bu kararı müteakip, Anayasa Mahkemesi kararı 6 Haziran 2014 tarihinde Resmi Gazete'de yayımlanmış ve TİB, Twitter aleyhine uygulanan yasağı kaldırmıştır.

Anayasa Mahkemesi önünde bu konunun bireysel başvuru olarak görülmesine ilişkin tartışmalar bir kenara bırakılacak olursa, Twitter ve Youtube kararları birlikte okunduğunda görülmektedir ki, Anayasa Mahkemesi'nin İnternet Yasası'nı yorumu tutarlıdır. Bu konudaki içtihat göstermektedir ki, hem adli makamlar hem de idari birimler otomatik olarak tüm web sitesine erişimin engellenmesine yol açabilecek kararlar almaktan imtina etmelidirler.

8. SONUÇ

İnternetin düzenlenmesi suçun önlenmesi, bireylerin kişilik haklarının korunması ve bilgi akışının sağlanması alanında denge sağlama konularında denge sağlamaya yönelik dinamik bir süreçtir. Bu dinamik regülasyon alanında sürdürülebilirliği sağlayabilecek önceden tanımlanmış bir şablon yoktur. Her ülke sosyal, ekonomik ve teknolojik öncelikleri açısından kendine özgüdür ve farklı sorun ve ihtiyaçları bulunmaktadır. Bu sebeple, uygulama ulusal ve yerel dinamiklere göre sürdürülmelidir. Bu regülasyon yöntemi Türkiye için de geçerlidir.

Bu makale, yeni gelişen bilişim ve iletişim teknolojileri sebebiyle Türkiye'de sürekli bir gelişim ve değişim içerisinde olan İnternet ile ilgili yasal, kurumsal ve politik çerçevenin genel hatları incelenmeye çalışılmıştır. 2007 yılından bu yana İnternet ile ilgili temel yasal çerçeveyi çizen 5651 sayılı İnternet Yasa, Şubat 2014 tarihinde esaslı şekilde reform edilmiştir. Anayasa Mahkemesi'nin içtihatları da İnternet Yasası'nın yorumlanması hususunda yeni bir perspektif getirmiştir. Şunu son olarak belirtmek gerekir ki, Bakanlar Kurulu tarafından 24 Şubat 2014 tarihinde kabul edilen "Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi İhlallerinin Önlenmesine İlişkin Eylem Planı" kapsamında İnternet Yasası'nı reform etmeyi politik hedefleri arasına koymuştur. Bu konudaki politik irade göstermektedir ki, İnternet Yasası'nın evrimi devam edecek ve Türkiye'de İnternet kullanımının artmasıyla paralel şekilde 5651 sayılı İnternet Yasası, Türk hukuk gündeminin ön sıralarında kalma-ya devam edecektir.